

۲۰۱۴/۷/۱۸

م، نعيم بارز

دوكتور عبدالله عبدالله،

با مانور تهديد اميز، قانون و همه چيز را به اقتضاح كشيدي!

سياست هنر زيستن و كار كردن به رغم اختلاف با ديگران است، اما اگر به قوانين كشور و قاعده بازی سياسي در ديموکراسی احترام گذارده نشود انرشيزم در جامعه مسلط شده نظام ديموکراسی نوپای و همه چيز در افغانستان از هم می پاشد. به عبارۀ ديگر تا هنگامي که ما با صبر و شکیبائی آرام آرام فرهنگ جنگ و ويرانگری را به صلح خواهی و همزیستی مبدل نکینم و کتسش های روحی و جسمی را در تسخیر عقل و درایت در نیاوریم، هیچگاه در صلح و امنیت دیر پا نخواهیم زیست.

در دور اول انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۴ بین هشت کاندید که دوكتور عبدالله عبدالله از جمع کل آرای مردم، ۴۴ فی صد را بخود تخصیص داده بود و دوكتور اشرف غنی احمد زی با ۳۱ فی صد آرا نفر دوم شناخته شد. از آنجایی که هیچ یک پنجاه جمع یک را بدست آورده نتوانستند، دو نفر مذکور به دور دوم انتخابات رفتند، مگر در ختم رأی دهی همین که دوكتور عبدالله در پایان روز رأی دهی بر اساس لیست های ارسالی حوزه های انتخاباتی دریافت که آرای پیروزی را بدست نیاورده، قبل از اعلام آرای ابتدائی از سوی کمیسیون مستقل انتخابات موضوع تقلب و تخطی «سازمان داده شده» را پیش کشید و کمیسیون مستقل انتخابات، جناح رقیب خود تیم «تحول و تداوم» و حتی مقام ریاست جمهوری را به تقلب و تخطی در کار انتخابات به نفع دوكتور اشرف غنی احمد زی مورد انتقادات شدید قرار داده و خلاف تعهد با کمیسیون ها از روند انتخابات پای خود را بیرون کشید.

به تعقیب آن همراي حامیانش به خیمه لویه جرگه رفته در آنجا با قهر و خشونت دولت و کشور را تهديد به تشکیل دولت موازی کرده، اما گفت موضوع را با وزیر خارجه و رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا در میان گذاشته و قرار است وزیر خارجه آمریکا پس از چهار روز به کابل بیاید و تا آنوقت از حامیانش خواست به وی فرصت دهند. وزیر خارجه آمریکا به تاریخی که قبلاً مشخص شده بود به کابل رسید و در ظرف چهل و هشت ساعت همین قدر توانست که دفعتاً از به راه افتیدن جنگ و جدال جلوگیری کرده و سر هر دو تیم را با تقییش صد در صد آرای انتخابات دور دوم و طرح «دولت وحدت ملی» گرم نماید.

البته در بحران بوجود آمده، ضعف و بی کفایتی کمیسیون های انتخابات و شخص رئیس دار الانشاء کمیسیون مستقل انتخابات جناب امرخیل را نادیده نمی توان گرفت ولی از اینکه تا کنون واقعیت و حقیقت موضوع مبنی بر دست داشتن امرخیل به تقلب و تخطی روشن نشده، فعلاً در آن باره چیزی گفته نمی توانم، مگر همان طوریکه هر دو کاندید همواره ابراز داشته اند که خواهان شفافیت انتخابات بوده و حاضر اند به هر نحوی که ممکن باشد رأی پاک مردم از رأی نا پاک و تقلبی تشخیص و تفکیک شود، باید پرسید:

چرا دوكتور عبدالله منتظر نشد تا ببیند که آیا کمیسیون سمع شکایات در برابر شکایات رسیدگی لازم را می نماید یا خیر؟ در صورتیکه از نتایج کار آن نهاد راضی نشده بود، می توانست به اقدامات قانونی دیگری از جمله پا در میانی رئیس جمهور و نماینده سازمان ملل در امور افغانستان و نهاد های دیگر توصل ورزیده، آنگاه اگر پس از تعقیب و آزمون همه راه های اصولی و قانونی قانع نشده و به حق خود نرسیده بود شاید حقش بود که عرض حال به مقامات امریکائی می نمود.

اما حرکت های ناشیانه و عاقبت نیاندیش سؤال های زیادی را در ذهن تداعی می کند از جمله:

۱ - چرا دوكتور عبدالله قوانین و نهاد های قانونی کشور را نادیده گرفته و به یک بارگی دولت و مردم را تهديد به تشکیل دولت موازی نموده شتاب زده و بر افروخته پای وزیر خارجه آمریکا را به میان کشید. این نوع اقدامات آنها از جانب یک تیم کاندید ریاست جمهوری که می خواهد سرنوشت یک ملت و یک کشور را برای پنج سال در دست گیرد، آیا یک حرکت انرشیزستی و به راه اندازی جنگ و اغتشاش محسوب نمی شود؟ اگر پاسخ مثبت باشد مردم افغانستان چگونه به یک چنین شخص و تیمش می تواند اعتماد داشته باشد؟

۲ - سؤالی هم به آقای جان کری و بارک اوباما که در بلند ترین سطح رهبری دولت قانون مندی چون ایالات متحده امریکا قرار دارند راجع می شود که چطور با یک چنان تیم قانون شکن و جنگ طلب حاضر شدند قبل از پایان روند قانونی انتخابات و قبل از تفتیش صد در صد آرای مردم یک طرح عجولانه ای را بالای دو تیم به امضاء رسانند که هرگاه یک تیم برنده و تیم رقیب بازنده شناخته شود باز هم مشترکاً تشکیل دولت داده و قدرت را چون مایملک شخصی بین هم تقسیم نمایند. آخر چگونه ممکن است دو تیم با برنامه های متفاوت و در همه زمینه ها مخالف بتوانند با همدیگر کار کنند؟

۳ - این سؤال متوجه آقای اشرف غنی احمد زی و تیم وی نیز می شود که چگونه با یک چنان شخص و تیم قانون شکن و ماجراجو و جنگ طلبی خواهد قبل از تشکیل لویه جرگه و تعدیل قانون اساسی از ریاستی به پارلمانتریزم سندی را به امضاء رساند که به موجب آن هر یک بعد از طی پروسه تفتیش صندوق های رأی کسی که رئیس جمهور شناخته شد، ناگزیر باشد که بخشی از صلاحیت هایش را زیر نام «شورای اجرائی» که همانا نهاد حکومت و مقام صدراعظم شناخته می شود، واگذار به جناح مخالف خود نماید، باز هم سؤال این جاست که آیا با آنهمه اختلافات خواهند توانست ظرف دو سال تا تشکیل لویه جرگه وظایف شان را به خوبی و آرامی دنبال نمایند؟

اختلاف در حدی است که در بحث های تلویزیونی چهار نفری و دو نفری ستاد های انتخاباتی دو تیم چون دو دشمن در مقابل هم سخن گفته و همدیگر را تحقیر می نمایند. مثلاً در تلویزیون طلوع نیوز دو نفر سخنگویان تیم دوکاتور عبدالله به نام جناب رحیم استاد پوهنتون کابل و مجیب الرحمن رحیمی که از لندن در خدمت داکتر عبدالله به کابل آمده با لفاظی های شان در خدمت تیم «اصلاحات و هم گرایی» قرار گرفته اند، از زبان شان بار ها شنیده شده که نه تنها دولت کرزی را رد و محکوم کرده اند بلکه از سه صد سال بدینسو همه حکومت های افغانستان را بدون استثنی رد و محکوم نموده اند. لذا از این دو نمونه ای که ادعای روشنفکری دارند نام بردم تا خواننده محترم خود توجه فرماید که در تیم «اصلاحات و هم گرایی» چقدر کینه دیرینه و شدید مسلط است. لذا با اینحال آینده مردم افغانستان چه خواهد شد؟

جناب یونس قانونی میراث خوار جایگاه مارشال قسیم فهیم به حیث معاون اول ریاست جمهوری به تاریخ ۲۰۱۴/۷/۱۴ در تالار ولسی جرگه تقریباً اینگونه اظهار نظر نمود که: «طرح تعدیل قانون اساسی از ریاستی به پارلمانتریزم و طرح دولت وحدت ملی در افغانستان کار وی و معاون دوم ریاست جمهوری بوده است، این بیان درست است، زیرا حین اشغال کرسی معاونیت اول ریاست جمهوری گفته بود: من به این لحاظ این مقام را پذیرفتم که از پس لرزه انتخابات تشویش دارم و اگر احتمالاً بحرانی از این بابت پیش آید در آن وقت بتوانم به رفع آن کمک نمایم.»

۴ - جناب یونس قانونی و همه کسانی که شاهد عملکرد های جاه طلبانه و جنگ جویانه گروه «جمعیت اسلامی» و دیگر تنظیم های جهادی بوده می داند که برای آنها به غیر از منافع شخصی و گروهی منافع ملی به پیشیزی اهمیت و ارزش ندارد، و با درک این مسأله یونس قانونی که همیشه در کنار آنها بوده بهتر از هر کس دیگری می دانسته که ولو روند انتخابات بصورت شفاف و قانونمند هم صورت گیرد، بازنده انتخابات، باختش را نمی پذیرد و به حرف های میانجیگری ولو از سوی هر مقام و نهاد داخلی و خارجی بعمل آید تن نخواهد داد، پس از موضع وی تدوین چنان طرحی ضرور بوده که تیم بازنده و حامیان آنها بر اساس آن در داخل دولت نقش و نفوذ خود را در قدرت ببینند تا با قناعت به آن از مخالفت و راه اندازی اغتشاش جلوگیری بعمل آید. اینکه آیا طرح مذکور برغم نظر مثبت وزیر خارجه امریکا جامعه عمل خواهد پوشید یا خیر از همین حالا دو تیم رقیب از آن برداشت های متفاوت ارائه می دارند ولی زیاد به آن مخالفت نمی کنند زیرا منتظر نتیجه نهائی تفتیش صندوق های رأی مردم اند تا بر اساس آن دریابند که رئیس جمهور منتخب کدام یک شناخته خواهد شد تا بعد آنرا رد و یا به یک نوع سازش و تقسیم قدرت باهم تن دهند.

۵ - قانون اساسی نظام ریاستی افغانستان صلاحیت هایی را به رئیس جمهور برآمده از طریق انتخابات پیش بینی و مشخص نموده است ولی این حق را به رئیس جمهور نداده که زیر نام «دولت وحدت ملی» کلاً و یا بخشی از صلاحیت های مقام ریاست جمهوری را به شخص و یا تیمی که در اثر انتخابات بازنده شناخته می شود تفویض نماید. اگر آن طوریکه فعلاً و ظاهراً هر دو تیم خواهان نظام پارلمانی بوده و زیر نام «دولت وحدت ملی» حاضر به تقسیم قدرت اند، لازم بود منتظر می ماندند تا رئیس جمهور جدید معلوم شده و رئیس جمهور جدید هرچه زود تر لویه جرگه تعدیل قانون اساسی را برگزار کرده، آنگاه در صورتیکه لویه جرگه پیشنهاد سیستم ریاستی را به پارلمانی تصویب

می نمود و صلاحیت های مقام ریاست جمهوری و رئیس حکومت را مشخص ساخته و تصویب می کرد، آنوقت درست بود که طبق قانون روی تقسیم قدرت به بحث می نشستند.

۶ - در باره سیاست آمریکا در قبال افغانستان تا جائیکه در مدت سیزده سال تجربه نشان داده است برای مردم افغانستان چندان ارزش قایل نیست. در یک جمله از قول نماینده آمریکا در امور افغانستان و پاکستان که گفته است: «پنجاه مرتبه پاکستان نسبت به افغانستان برای آمریکا اهمیت و ارجحیت دارد.» با این نقل قول به خوبی می توان سیاست آمریکا را در مورد افغانستان دریافت.

در قسمت طرح به اصطلاح «دولت وحدت ملی» و یا سیستم ریاستی و پارلمانی و چیزهای دیگر در افغانستان برای دولت ایالات متحده آمریکا هیچ کدام چندان مهم نیست، آنچه برای رهبران دولت آمریکا مهم است، اینست که فردی در رأس دولت افغانستان قرار گیرد که گوش به فرمان آنها باشد، نه شخصی چون آقای کرزی که همواره سیاست های نادرست دولت آمریکا را افشاء و انتقاد کرده، از داشتن زندان ها، بمباردمان طیارات آن در خاک افغانستان و غیره شدیداً زبان به اعتراض گشوده و اخطار ها صادر نموده است.

۷ - در باره «دولت وحدت ملی» خصیصه جوامع است که در آنها وحدت ملی وجود ندارد و هنوز مردم آن از هویت های قومی، قبیله ای، مذهبی، ربانی و محلی به هویت فردی و وحدت ملی نرسیده اند. جای تردید نیست که در مدت سیزده سال در افغانستان در همه زمینه ها تحولات زیادی صورت گرفته است. مثلاً اخیراً گفته می شود که هشت میلیون شاگرد پسر و دختر مکتب می روند. سه صد و پنجاه هزار فارغ تحصیل صنف دوازده به پوهنتون ها مراجعه کرده اند. پنج هزار افراد در افغانستان وجود دارند که در سطح ماستری و دوکتورا در خارج تحصیل کرده اند. ولی هنوز نفوذ اندیشه دیموکراتیک در بین قشر تحصیل کرده و نخبگان افغانستان بسیار ضعیف است و کشور در وضع مطلوب قرار ندارد، لیک ما عادت کرده ایم بر همه نقاط ضعفی که داریم سرپوش گذاریم. برای همه قابل درک است که نخبگان به منافع شخصی و گروه قومی خود می اندیشند و برای رسیدن به قدرت از طریق دیموکراسی آماده نیستند. اگر یک تعداد انگشت شماری از چند قوم را در این گروه قومی و یا آن گروه قومی دیگر می بینیم که پیوسته اند، شاید به خاطر حساب و کتابی باشد که از آن طریق می خواهند امتیاز بیشتری بدست آورند.

خلاصه جنون زدگان قدرت و ثروت رفتاری که در کار انتخابات ریاست جمهوری از خود نشان دادند، جز دلسرد ساختن مردم از حق آزادی و دیگر حق ناچیزی که در ظرف چند سال اخیر نصیب شان شده چیز دیگری نخواهد بود. اکنون دیموکراسی در افغانستان به وسواس روشنفکری مبدل شده است که مبدا بار دیگر کشور در دام قدرت خود کامه بیافتد، چون در اوضاع جاری هیچ تضمینی برای حفظ آزادی و دیموکراسی وجود ندارد، شبه با سوادان و ایدئولوژی زده ها بسیار خطرناک تر از بی سوادان هستند، آنها بر این باور اند که حقایق مطلق و ابدی را در اختیار دارند. رهبران قدرت های بزرگ جهان و در رأس رهبران دولت ایالات متحده آمریکا در خارج از آمریکا چندان در پی حمایت از عناصر ملی و دیموکرات و حفظ نظام های نو پای دیموکراسی نیستند. ۲۰۱۴/۷/۱۸

پایان

د پانو شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ